

[Guldberg.]

men det er en midlertidig ordning såvel med hensyn til, hvor længe der kan inddrages nye årgange af byggeri under ordningen, som med hensyn til støttens størrelse.

Det ligger dels i, at den selvfinansiering, som vi har holdt for væsentlig, og som det sociale boligbyggeri nu kommer til at deltage i over huslejeforhøjelserne, rykker ind og efterhånden overtager en del af rentesikringen, og det ligger også i, at hvis den store forskel, der i dag findes mellem ca. 9½ pct.s rente og den rente på 6½ pct., vi nu sigter imod i det støttede byggeri, fortsætter, vil forskellen mellem de to slags boligbyggeri blive aftrappet gennem en nedsættelse af støtten efter den ordning, der her er tale om. Jeg mener derfor, vi har fundet frem til, hvad jeg med en vis ret synes man kan sige er en passende mellemløsning, som tager hensyn til, at det sociale boligbyggeri skal holdes i gang, og at vi er nødt til at hjælpe det netop nu, men som også tager hensyn til, at vi ikke kan bibeholde et specielt lavt renteniveau for denne form for erhvervsvirksomhed, til forskel fra al anden virksomhed, som en permanent støtteforanstaltning.

I den agitation, der har været ført forud for kommunevalget, har jeg set eksempler på, at man også fra socialdemokratisk side har villet fremstille denne rentesikringsordning som en ordning, der gav nøjagtig samme resultat som den boligfondsordning, socialdemokratiet havde haft i tankerne, og også som en ordning, der skulle vare længere ud i tiden. Det forekommer mig, at den agitation ikke har været i overensstemmelse med boligforligets faktiske indhold, men jeg erkender, at boligministerens lovforslag er det helt ud. Jeg siger altså dette mere med henblik på den måde, disse ting fremstilles på udadtil over for befolkningen.

Det er klart, at med hensyn til afgrænsningen af, hvilket byggeri der i fremtiden kan komme ind under rentesikringen, er der ikke større problemer, Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning om dette. Vi var enige om de 12.000 lejligheder som et gennemsnit. Jeg kan forestille mig, at der kan blive nogle meget store vanskeligheder, når man skal til at fordele disse 12.000 lejligheder; vi kan jo ikke komme uden om, at der også bliver

lokale og kommunale interesser blandet ind i det. Det må vi have lejlighed til at drøfte en lille smule nærmere; måske kan der siges noget om det under udvalgsarbejdet, for jeg kan jo se, at det kan blive en meget vanskelig sag.

Ud over dette har lovforslaget, som det også blev nævnt af hr. Axel Ivan Pedersen, medtaget spørgsmålet om hjælp til byggeri af Albertslund- og Høje Gladsaxetypen og gjort det således, at de på en måde, kan man sige, kan få tilsvarende hjælp. Det må erkendes, at flere af de politiske partier mere eller mindre konkret har afgivet løfter på dette område, og det er derfor også helt i orden, at vi nu benytter lejligheden til at opfylde dem. Men det må også erkendes, som det er blevet fremført fra anden side, at opfyldelsen af dette løfte kan komme til at betyde problemer for det byggeri, der er blevet færdigt, og som enten er udført som privat statsstøttet eller privat byggeri. Vi er parat til at se på dette spørgsmål under udvalgsbehandlingen, men det kan blive ganske overordentlig vanskeligt at finde en rimelig løsning herpå.

I det hele taget må man gøre sig klart, at den ordning, vi nu indfører, stiller det private byggeri over for en ganske overordentlig streng opgave. Sandheden er jo, at hvis vi fortsætter med en høj rente, som vi har nu, vil det private byggeri i en fremtidig periode komme til at skulle bygge og leje sine lejligheder ud til en husleje, der, selv om byggeomkostningerne er de samme i det private byggeri som i det sociale, vil ligge ca. 25 pct. højere end de sociale lejligheder, altså oppe i nogle priser, som det vil blive vanskeligt for mange mennesker både at betale og forstå. Jeg erkender, at vi kan afbøde det ved boligsikringsordningen, men det er stadig væk en alvorlig opgave, vi stiller det private byggeri over for. Vi er fra venstres side overbevist om, at det private byggeri kan løse denne opgave, men jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at vi jo nok havde gjort det noget nemmere for det private byggeri, hvis der havde været skabt mulighed for den større bevægelighed på boligmarkedet, som vi ikke fik med. Det er nok et problem, der vil dukke op, hver gang vi udformer noget. Jeg minder om, at der i øjeblikket er — det er sådan set lidt ved siden af, men det er ret typisk —